

עמ"ת 22175/04/18 - מדינת ישראל נגד איזי אלגרבל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 22175-04-18 מדינת ישראל נ' אלגרבל(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אברהם בולוס
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	איזי אלגרבל (עציר)

החלטה

ערר לפי סעי' 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**), על החלטת ביהמ"ש השלום בחיפה במ"ת 4216-03-18 (כב' השופט זיו אריאלי) מיום 12.4.18 (להלן: **ההחלטה**).

בהחלטה ביהמ"ש קמא הורה על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו.

רקע וההליכים

1. נגד המשיב ואחר (להלן: **השותף**) הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות לפי פקודת הסמים. כעולה מכתב האישום, במועדים הרלבנטיים הופעל סוכן בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה ובאישורה כלי נשק, תחמושת וסמים מאנשים שונים.

2. על פי המתואר באישום השני, אשר רלוונטי לעניין המשיב, ביום 26.10.17 שוחחו הסוכן והשותף בטלפון וקבעו להיפגש בנהריה על מנת שהשותף ימכור סמים לסוכן. בהמשך השותף הכווין את הסוכן להגיע למקום בו נפגשו השניים. במפגש זה השותף הציע לסוכן כי ימכור לו 30 גרם קוקאין. הסוכן שילם באותו מעמד לשותף סך של 15,000 ₪ במזומן, והאחרון אמר לסוכן כי יצור עמו קשר בעוד כחצי שעה לקביעת מקום למסירת הסם. השניים קבעו להיפגש בהמשך היום בנהריה, והם אכן נפגשו בסמוך לשעה 20:30. השותף הוביל את הסוכן לעבר בניין סמוך, שם קרא למשיב, אשר הגיע למקום כשברשותו סמים ומסר אותם לסוכן.

הסמים נשלחו למעבדה שם נקבע כי מדובר בסם מסוג קוקאין במשקל כ- 30 גרם.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. במסגרת הדיון בבקשה המשיב כפר בקיומן של ראיות לכאורה, ובעקבות כך נשמעו טענות הצדדים, ביהמ"ש קמא עיין בחומר החקירה וניתנה החלטתו המפורטת מיום 18.3.18. בהחלטה זו נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב, כן נדחתה טענת הסניגור לחולשה או כרסום משמעותי בחומר החקירה.

4. באותה ההחלטה ביהמ"ש קמא גם התייחס לעילת המעצר. בהקשר זה הוסבר, כי לא יכולה להיות מחלוקת לעניין יסוד זה, הרי קמה עילת מעצר סטטוטורית. ביהמ"ש קמא גם הוסיף בזו הלשון: "**עילת המסוכנות טבועה בעבירות מסוג זה, שכן ניתן לבצען מהבית באמצעות שיחות טלפון. הכלל הוא כי נאשם בעבירה של סחר בסמים והפצתם - יעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הסטייה מהכלל תיעשה רק בנסיבות חריגות המצדיקות זאת [ר' למשל בש"פ 1566/14 בעניין עבד רבה; בש"פ 6985/10 בעניין עזרא]. הדברים נכונים שבעתיים לנוכח העובדה כי לחובתו של המשיב הרשעות קודמות, גם בעבירות לפי פקודת הסמים (אשר בגין ריצה עונשי מאסר), ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה.**"

5. לפני שאמשיך בסקירת ההליכים ולמען שלמות התמונה, אציין כי לחובת המשיב שלוש הרשעות קודמות:

הראשונה, בת"פ 1030/09 (שלום אילת), נגזר דינו של המשיב בתאריך 17.1.11, לאחר שהורשע בצירוף של שמונה תיקי משטרה בעבירות כנגד הרכוש, מרמה וזיוף. בתיק זה ביהמ"ש הטיל על המשיב גם עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים אותם ריצה בעבודות שירות.

השנייה, בת"פ 9804-06-15 (שלום קריות) בגדרו הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית והושת עליו מאסר על תנאי.

השלישית, בת"פ 33508-01-15 (מחוזי חיפה). בתיק זה המשיב הורשע בשלושה אישומים; קשר לפשע וסחר בסם מסוכן, משמכר 100 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש תמורת 3,500 ₪; המשיב גם הורשע באישום השני בשל קשר לפשע וסחר בנשק; ובאישום השלישי בעקבות סחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שמכר שוב כ-100 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש תמורת 4,500 ₪ (להלן: **ההליך הקודם**).

בגז"ד בהליך הקודם הושת על המשיב, בין היתר, מאסר בפועל למשך 18 חודשים וגם מאסר מותנה למשך 12 חודשים שהינו בר הפעלה בעבירות סם חמורות. לאחר שחרור מוקדם בעקבות ניכוי שליש, הוא שוחרר בחודש ינואר 2016.

6. למרות האמור ולפני מתן החלטה סופית ביהמ"ש קמא ראה להזמין תסקיר מעצר. ואכן תסקיר כזה התקבל ובגדרו באה התייחסות לאורחות חייו של המשיב המוכר לשירות המבחן מתיקים קודמים, עברו

הפלילי, הערכת הסיכון הנשקף מהמשיב וכן המפקחים המוצעים. שירות המבחן התרשם כי חל שינוי במשיב לאחר נישואיו והולדת בתו; כן הוא ביטא נזקקות טיפולית אשר להערכת שירות המבחן בחלקה אינה כנה והינה תוצאה של ההליך הפלילי אותו הוא מנהל. בסופו של יום העריך שירות המבחן כי קיימת "מידה לא מבוטלת" של סיכון להישנות מקרים דומים בעתיד של התנהלות פורצת גבולות. שירות המבחן גם נפגש עם המפקחים, מחלקת התרשמות הייתה חיובית. התרשם כי דודתו של המשיב (גב' לינדה פרץ), בתה (גב' לי פרץ) וחמיו של המשיב (מר עמרם אלמלח), הינם מפקחים ראויים שבכוחם להציב למשיב גבולות ולפקח עליו באופן ראוי. משכך המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת בביתה של לינדה בקריית אתא, הרחוקה ממקום מגוריו של המשיב בעיר נהריה.

7. לאחר קבלת התסקיר וגם חוות הדעת מטעם היחידה לפיקוח אלקטרוני, לפיה לא נמצאה מניעה לפיקוח אלקטרוני במקום חלופת המעצר המוצע, התקיים בפני ביהמ"ש קמא דיון אשר במסגרתו נחקרו המפקחים ונשמעו טענות הצדדים, כן ניתנה החלטתו של ביהמ"ש קמא העומדת במוקד הערר העומד בפני.

ההחלטה

8. בהחלטתו ביהמ"ש קמא דחה את המלצת שירות המבחן לשחרור המשיב לחלופה מוצעת, והורה על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני באותה החלופה. את מסקנתו זו ביהמ"ש קמא השתית על מספר אדנים.

9. ביהמ"ש קמא בהחלטתו חזר ועמד על ההלכה לפיה, הכלל הוא מעצרם מאחורי סורג וברח עד תום ההליכים של נאשמים בסחר בסמים, כאשר השחרור לחלופה או מעצר באמצעות איזוק אלקטרוני הינם החרגי. ביהמ"ש קמא גם הבהיר, כי במסקנתו לא התעלם מהעובדה כי לחובתו של המשיב הרשעות קודמות בגין ריצה עונשי מאסר, ואף נגדו תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה - בגין הרשעה קודמת בעבירה לפי פקודת הסמים.

10. למרות זאת, לאחר שביהמ"ש קמא נתן משקל לכך שמעורבותו של המשיב הינה מצומצמת יחסית והייתה בסוף עסקת הסמים; למסקנות והתרשמות שירות המבחן שהמשיב מנסה לערוך שינוי בחייו, התרשמותו מהמפקחים המוצעים והמלצתו לשחרור לחלופה, וגם התרשמותו החיובית של ביהמ"ש קמא מהמפקחים המוצעים אותם מצא כראויים. לאחר שלקח בחשבון גם את העובדה כי החלופה המוצעת מרחיקה את המשיב ממקום מגוריו ומסביבתו של המשיב (אם כי המרחק אינו רב); והדגיש כי גובה הערבויות וההפקדות שבכוונתו להציב כתנאי להמשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני אף הוא יבטיח כי לא תבוא הפרה מצד המשיב, כן המפקחים יקיימו אחר התחייבותם ויציבו בפני המשיב גבולות חדים וברורים.

11. בסוף ההחלטה ביהמ"ש קמא הורה על העברת המשיב למעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוחם של המפקחים שאושרו; כן חייבו בהפקדת ערבות כספית או בנקאית בסך 15,000 ₪, חתימה על ערבות עצמית על סך 50,000 ₪, כן המפקחים יחתמו על ערבויות צד ג' על אותו סכום.

טענות הצדדים

12. העוררת שטחה את טענותיה בהרחבה, הן בערר שהגישה וגם במסגרת הדיון שהתקיים בפני ביום 13.4.18. בטיעוניה חזרה והדגישה את ההלכה לפיה נאשם בסחר בסמים יש לעצור ממש עד תום ההליכים נגדו. דבר שהינו נכון ביתר שאת במקרה זה, בשל חומרת המיוחס למשיב, סוג הסם, בקיומו של עבר פלילי דומה ועוד מאסר על תנאי בר הפעלה. העוררת גם טענה כי כל הנימוקים אותם מנה ביהמ"ש קמא בהחלטתו לא מלמדים כי עסקינן בחריג המחייב סטייה מהכלל.

13. נטען, כי מסקנתו של ביהמ"ש קמא לעניין חלקו הקטן של המשיב בטעות יסודה. העוררת הזכירה בהקשר זה, כי הסוכן התבקש להגיע סמוך לביתו של המשיב, שם האחרון מסר את הסם לידי הסוכן. עובדות אלו, כך נטען, דווקא מלמדות על מעורבות מרכזית ועל נגישות לסם.

14. לגישת העוררת, ביהמ"ש קמא טעה משסטה מההלכה, הגם, כך נטען, מעצר באיזוק אלקטרוני לא מסיר ואף לא מצמצם עד למידה המתקבלת על הדעת, את המסוכנות הרבה הנשקפת ממשיב זה. בהקשר זה העוררת הפנתה להחלטתו של כב' השופט ליפשיץ במ"ת 33521-01-15 (מחוזי חיפה) שניתנה בעניינו של המשיב בהליך הקודם ביום 14.4.15 (להלן: **ההחלטה מההליך הקודם**), והדגישה כי שם נקבע כי אין ליתן אימון במשיב זה. באם כך נקבע מקודם, הרי ברור, כך נטען, כי לאחר הסתבכותו האחרונה של המשיב מעורבותו בסחר בסם רק העמיקה.

15. מנגד המשיב סמך את ידיו על החלטתו של ביהמ"ש קמא. לגישתו יש ליתן משקל מכריע למסקנת שירות המבחן, לכך שחל מפנה בהתנהלותו ושינוי ממשי בעקבות נישואיו ולידת בתו.

16. לגישת העוררת מעצר באיזוק כשהוא מגובה במפקחים אשר נמצאו ראויים וגם ערבויות בסכומים משמעותיים, די בהם כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו ותבטיח כי האינטרס הציבורי ישמר.

דיון והכרעה

17. בשורה ארוכה של החלטות ביהמ"ש העליון הזכיר והדגיש את ההלכה: **"מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר"** (בש"פ 2797/94 רבאיעה

נ' **מדינת ישראל**, פס' 4 (2.6.94). הכלל הינו מעצר ממש מאחורי סורג וברח, אלא בהתקיימן של נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. הדבר הינו נכון ביתר שאת לעניין מעצר באיזוק אלקטרוני גם נוכח מצוות המחוקק. סע' 22ב(ב) לחוק המעצרים מורה לנו, כי אין להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני של מעורב בעבירות סם חמורות אלא בהתקיימם של "טעמים מיוחדים שירשמו" (בש"פ 3670/17 **מאיר אהרון נ' מדינת ישראל**, פס' 15 (7.6.17)).

18. למסקנות והמלצות שירות המבחן יש ליתן משקל ראוי, אך אין כל חובה לאמץ (בש"פ 3416/17 **מארק דה גוזמן נ' מדינת ישראל**, פס' 10 (14.5.17)). בעבירות כגון דא גם המלצה חיובית לרוב לא מהווה טעם מיוחד ולא יכולה להקים חריג לכלל (בש"פ 3740/11 **אל עלאין נ' מדינת ישראל**, פס' 6-8 (24.5.11)). במקרה זה אני סבור כי התרשמות ומסקנת שירות המבחן מהמשיב הינה גבולית, והיא גם לוקה בקושי אנהרנטי ומובנה.

בין שירות המבחן למשיב קיימת היכרות רבת שנים ואותו הוא מלווה מאז הסתבכותו הראשונה עם החוק. תסקיר מאת שירות המבחן הוגש לעיני ביהמ"ש זה לפני מתן ההחלטה בהליך הקודם, ולגביו התייחס ביהמ"ש זה בהחלטתו בזו הלשון: "**הערכת שירות המבחן היתה כי המשיב אינו מחובר לעצמו ולחומרת מצבו. מדובר במשיב שאינו מודע לצרכיו הטיפוליים ובשלב זה של חייו הוא נעדר כוחות ומוטיבציה לעריכת שינויים מהותיים באורחות חייו. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון הנשקפת להישנות מעשים דומים הינה גבוהה.**"

אלה היו מסקנותיו של שירות המבחן במקרה הקודם, ולפיהן נשקפה מהמשיב, אשר נעדר אז כל רצון לשינוי בהתנהלותו, מסוכנות ממשית להישנות אותם המעשים. והנה לאחר שנמצאה תשתית ראייתית לכאורית לחזרת המשיב לסורו, אשר אך טבעי כי תהווה תימוכין של ממש למסקנה מההליך הקודם לפיה במשיב זה טמונה מסוכנות גבוהה וכנראה הסחר בסם הפך לעיסוק, דווקא חלה נסיגה בעמדת שירות המבחן בקובעו כי "קיימת מידת סיכון לא מבוטלת להישנות מקרים דומים בעתיד והתנהלות פורצת גבולות".

מסקנה זו של שירות המבחן מקורה בשתיים; נישואיו של המשיב ולידת ביתו וגם המוטיבציה שהוא גילה. אלא שנישואיו ולידת ביתו קדמו למעשים המיוחסים לו ומעורבותו במקרה זה היא הנותנת, ולו לכאורה, כי הדבר לא השפיע על התנהלותו; ואילו לעניין הנימוק השני, הרי שירות המבחן מציין בתסקיר כי חלק מהמוטיבציה שהמשיב גילה הינה "חיצונית בשל ההליך הפלילי אותו מנהל".

ועוד, נראה במקרה זה כי שירות המבחן נתן משקל מכריע לנסיבותיו האישיות של העורר ולטענתו כי הוא צועד לכיוון שינוי בדרכיו, ומנגד משקל זניח לחומרת המיוחס לו, לעברו הפלילי המכביד ולהערכות קודמות בעניינו (בש"פ 4305/09 **גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל**, פס' 19 (25.5.09)).

19. מסקנתו זו של שירות המבחן הינה מוקשית, ואין היא מהווה טעם מיוחד וכבד משקל שיצדיק סטיה מהכלל וגם לא את האמון שניתן במשיב, ביחוד לנוכח ההלכה לפיה: "**שכן קיים קושי ליתן אמון במי שהפיצו את בשורת הסמים בעבור בצע כסף, כי לא ישובו לעיסוקם, אם רק יתאפשר להם, ואפילו הם יורחקו ממקום משכנם הקבוע ויוטלו עליהם תנאים מגבילים**" (בש"פ 8711/11 אמיר כתריאל נ' מדינת ישראל, פס' 6 (4.12.11)). הרי לצורך הסחר בסם לא נדרשת יציאה מהמקום בו שוהים במעצר בית או באיזוק אלקטרוני וקיים פיתוי לחזור ולעסוק בסחר בסמים נוכח הרווח הרב שבצידם (בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 5 (11.5.11)).

20. הרחקת המשיב מסביבתו ותרומתה לצמצום המסוכנות בעבירות כפי עניינו - הינה זניחה, הגם שעסקין במרחק קטן. גם איכות המפקחים, התרשמותו החיובית של ביהמ"ש קמא ושירות המבחן מהם, לא מהווה, כפי שנקבע, טעם מיוחד אשר יצדיק מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 8782/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 19 (22.11.16); בש"פ 2472/16 זיתוני נ' מדינת ישראל, פס' 8 (3.4.16)).

21. גם מסקנתו של ביהמ"ש קמא כי חלקו של המשיב הינו קטן לוקה בקשיים. בל נשכח כי בהתאם לתשתית הלכאורית המשיב הוא שהחזיק בסם והוא אשר העבירו לידי הסוכן. הערכת החומרה הגלומה במעשי המשיב לא נעשית רק בהשוואתה למידת מעורבותו של אחר, אלא בעיקר נוכח החומרה שבמעשי המשיב עצמו - ובמקרה זה נראה לכאורה כי עסקין בתרומה ממשית לביצוע העבירה של סחר בסם מסוכן (בש"פ 2740/18 דביר אזולאי נ' מדינת ישראל, פס' 7 (16.4.18)).

22. נוסף לכל האמור לעיל את סוג הסם, עבר פלילי הדומה מהתקופה האחרונה ותנאי בר הפעלה שלא הרתיעו; והמסקנה הינה כי עסקין במשיב שמסוכנות רבה גלומה בו אשר ככל הנראה מעורבותו בסחר בסמים הינה משמעותית. מסוכנות זו מותירה את עניינו של המשיב בגדרי הכלל, לא ניתן להסירה במעצר בפיקוח אלקטרוני, וכפי שצינתי קודם, אף עניין האימון מוטל בספק גדול.

23. לסיום אציין, כי עיינתי בשורה ארוכה של החלטות שניתנו בעניינם של מעורבים אחרים באותה הפרשה, ואליהן הפנו הצדדים. מובן מאליו כי כל מעורב ונסיבותיו האישיות, הנסיבות השונות העומדות ביסוד האישומים המיוחסים לו, חומרת מעשיו ועברו הפלילי - כך שלא ניתן לגזור גזירה שווה בין מקרה לאחר.

למרות האמור ראיתי להתייחס בקצרה להחלטה מיום 16.4.18 אשר ניתנה במ"ת 22620-03-18 (מחוזי חיפה) מ"י נ' וליד מחמוד. החלטה זו הובאה לעיוני היום בשעות הבוקר המוקדמות בעקבות הודעה שהגיש המשיב. אכן, בהחלטה זו ביהמ"ש המחוזי (כב' השופט א' פורת) הורה על מעצר מעורב אחר באותה הפרשה באיזוק אלקטרוני. אלא בשונה מעניינינו, המדובר הוא בצעיר יליד 13.11.96, ללא עבר פלילי כלשהו וקיימת לגביו המלצה חיובית מצד שירות המבחן - ולמרות זאת ביהמ"ש ציין כי המסקנה התקבלה "לא בלי היסוס". כל אלה מלמדים על קיומו של טעם מיוחד - ולא כך בעניינינו (בש"פ 2740/18 שלעיל, פס' 10).

סוף דבר

24. מכל האמור, הערר מתקבל והחלטת ביהמ"ש קמא מבוטלת.

25. כפועל יוצא מהאמור, המשיב ישאר במעצר עד תום ההליכים נגדו.

החלטה זו מהווה פקודת מעצר.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, בנוכחות
הצדדים ב"כ העוררת עוה"ד נועה בורג, המשיב בעצמו ובא
כוחו עו"ד תומר נוה .